

ARNA

KYRKJELYDSBLAD

NR. 3 • JUNI 2021 • 54. ÅRGANG

Alt han har gjort, gjeld for deg enno

Når me går til nattverd, gjer me det oftast i lag. Me samlast til måltid saman med kvarandre og med Herren Jesus Kristus. Slik blir dette måltidet òg ein forsmak på sæla heime hjå Gud.

SLUTTER SOM FRIVILLIGHETS-KOORDINATOR: – Siden stillingen nå blir trukket inn, kommer det jo ingen etter meg. Hvem skal ha tingene og permene mine? Hvem skal gjøre den jobben jeg har gjort? spør Møyfrid Naterstad Opheim.

– Kirken er avhengig av frivillige

– Uten frivillige vil kirkens arbeid i trosopplæring og diakoni stoppe opp, sier Møyfrid Naterstad Opheim, som ønsker seg en menighet hvor det er plass til alle i et fellesskap hvor vi kan våge å tro at vi er «god nok».

TEKST OG FOTO: ERIK RODAL

Møyfrid Naterstad Opheim har hatt to jobber i Arna menighet. Den ene var som frivillighetskoordinator i 45 prosent stilling og den andre som leder av Åpen Barnehage. Hun sluttet som frivillighetskoordinator 30. april.

– Jeg har vært i stillingen siden 2007 da den ble opprettet, så det er litt rart å slutte nå, sier hun.

– Siden stillingen nå blir trukket inn, kommer det jo ingen etter meg. Hvem skal ha tingene og permene mine? Hvem skal gjøre den jobben jeg har gjort?

– **Så Arna menighet kunne trenge en frivillighetskoordinator?**

– Det er 130 frivillige i Arna, og jeg tror vi trenger noen som gjør den jobben jeg har gjort. En trenger en som har oversikt over de frivillige og hva de gjør.

– **Hva tenker du om det å være frivillig?**

– Frivillighet handler mye om tid. Å være villig til å gi av sin

tid. Travelhet tror jeg derfor er frivillighetens største trussel. For kirken er avhengig av frivillige. Uten frivillige vil kirkens arbeid i trosopplæring og diakoni stoppe opp. Vi trenger noen til å koke grøt på grøtlørdagene. Til å koke kaffe til kirkekaffen. Til å gå med menighetsbladet. Ja, som vil ta seg tid til å snakke med noen som trenger det. Eller gå tur med noen. Tiden da ansatte kunne gjøre alt, er over. Og på en måte følger det med det å bli døpt at vi alle er frivillige. Å være frivillig er en oppgave vi fikk da vi ble døpt.

– **Så det å være frivillig er ingen hobby?**

Nei, men likevel, det skal være kjekt å være frivillig. Å være frivillig handler jo om å gi av sin tid. Det å være frivillig må derfor gi noe tilbake. Frivillige må oppleve at oppgaven de har tatt på seg, skaper relasjoner, at de blir sett, at de er til nytte og ikke minst får være med på å påvirke. Og en skal kunne ta en pause. Eller gjøre noe annet. Ikke alle trives med alt. Og det er viktig. Men av og til må mindre kjekke jobber gjøres.

– Hva tenker du på?

– Det verste jeg har gjort, er å stå i kirkedøren og skrive opp telefonnummeret til folk som kommer til kirke i denne tiden. Det er grusomt flaut å stadig måtte spørre om navn på folk som jeg jo egentlig vet hvem er.

– Hvordan har de frivillige hatt det i koronatiden?

– Det er forskjellig. For noen har det vært godt med en pause. Andre savner å ha det travelt. Mange har de siste halvtannet årene savnet gruppene de var med i. Og i denne tiden med hjemmekontor har enkelte også savnet at en ikke lenger kan stikke innom menighetskontoret for å ta en prat.

– Du har vært ansatt som koordinator. Det høres jo litt fint og fjernt ut. Hva har du tenkt om det?

– Jeg har ofte tenkt at kaffen er mitt viktigste verktøy. Det å ha tid til å ta imot og snakke med de frivillige som kommer innom. Det å ikke ha det travelt, men ha en stol både til den som kommer innom og til meg selv for å slå av en prat. Å være den en kan fortelle at noe ikke var så kjekt. Å være den som hører det som ikke er så viktig at en vil forstyrre presten. Slik har jobben min også vært å være en kontaktperson mellom staben og de frivillige.

– Hva skal du ta til med nå?

– Jeg forsvinner ikke fra Arna menighet. Jeg skal fortsatt ha Åpen Barnehage, men i tillegg skal jeg ta en etterutdanning i spesialpedagogikk. Og så skal jeg sammen med Kristin prest være med på litt frivillighetsarbeid. Vi skal starte familiekor.

– Vi har en spalte som heter Mi Tru i menighetsbladet. Hva ville du skrevet der?

– Da ville jeg skrevet noe som fikk de som leste til å tenke at

GIR AV SIN TID: Rune Berge og Einar Sandstå stiller jevnlig opp som frivillige.

«jeg er god nok som jeg er». At de forsto at troen også sitter i armer og bein. Og jeg hadde håpet at jeg hadde sagt noe som motiverte oss til å være en åpen, inkluderende og HEL menighet. Hvor alle kan oppleve at de er velkomne. Og viktige. Og at de trenges. Også mennesker som har hatt handikap. Det er litt av min tro. En menighet hvor det er plass til alle. Et fellesskap hvor vi verdsetter det andre kommer med. Hvor vi ser hverandre. Et fellesskap hvor vi kan våge å tro at vi er «god nok».

Alle vi som gjennom årene har snakket med Møyfrid, vet at hun er et godt forbilde for den menigheten hun ønsker seg. Et menneske som får oss til å føle oss velkommen og oppleve oss som viktige.

VARIERTE OPPGAVER FOR DE FRIVILLIGE: Menigheten trenger også frivillige til å steke pølser. Her er det Ole Eirik Steffensen som styrer grillen.

NATTVERD I YTRE ARNA KYRKJE: Når me går til nattverd, gjer me det oftast i lag. Me samlast til måltid saman med kvarandre og med Herren Jesus Kristus. Slik blir dette måltidet òg ein forsmak på sæla heime hjå Gud. Me forkynter Herrens død, heilt til han kjem (1 Kor 11,26).

Gud vil du skal vita!

I nattverden får du ta imot Jesu kropp og blod personleg og med alle sansar. Du får høyra orda, sjå brødet og vinen, kjenna med fingrane og leppene, lukta med nasen og smaka på tunga. Jesu kropp og blod kjem til deg, går inn i deg, blir eitt med deg, gjeld nettopp deg. Jesus døydde og stod opp for deg!

TEKST: INGVAR FLØYSVIK
FOTO: TOR ODDVAR HOLMEFJORD

Då eg fekk prestestillinga i Ytre Arna, kom meldinga først over telefonen: «Til lukke, du har fått stillinga». Nokre dagar seinare låg det eit brev i posten med same budskapet. Slik har eg gjort sjølv òg. Eg har kanskje skrive ein epost, men sender likevel same meldinga på SMS. Om me gjev nokon ein blom, legg me ofte ved eit kort. Når noko ligg oss på hjartet, vil me gjerne fortelja det på fleire måtar, i ulike kanalar.

Slik er det òg med Jesus. Han sende apostlane ut for å gjera alle folkeslag til læresveinar. Dei skulle forkynta omvendning og tilgjeving i Jesu namn. Gud sytte òg for at budskapet vart skriven ned så orda kunne stå uendra gjennom tusenåra, og slik at lesekyndige kan setja seg med teksten og sjå at forkyntarane har sagt det som står, eller studera han på eiga hand.

«Så elska Gud verda at han gav Son sin, den einborne, så kvar den som trur på han, ikkje skal gå fortapt, men ha evig liv» (Joh 3,16). Det ligg Jesus på hjartet at du og eg skal få tak i dette, og at me held fast på det når livet går imot, når ting skjer seg, når me tenkjer: «Hadde dei berre visst korleis det eigentleg er med meg», ja, når me trur budskapet kan gjelda alle andre, men ikkje meg. Difor ville han gje det til oss på ulike måtar. Han baud apostlane døypa i namnet åt Faderen og Sonen og Den heilage ande og frelste oss «ved badet som gjenföder og fornyar ved Den heilage ande» (Tit 3,5). Og han gav oss nattverden.

Den siste kvelden Jesus er samla med sine, tek han brødet, bryt det, deler ut til dei og seier: «*Dette er min kropp, som blir gjeven for dykk*». Om begeret etter måltidet sa han: «*Dette er mitt blod, som blir utrent for dykk, så syndene blir tilgjevne*».

I nattverden får du ta imot Jesu kropp og blod personleg og med alle sansar. Du får høyra orda, sjå brødet og vinen, kjenna med fingrane og leppene, lukta med nasen og smaka på tunga. Jesu kropp og blod kjem til deg, går inn i deg, blir eitt med deg, gjeld nettopp deg. Jesus døydde og stod opp for deg!

Difor er syndene dine, alt som stengde deg ute frå Gud, alt som gjer at du ikkje har frimod til å tru at du er eit Guds barn, eller kan våga tena han, alt er tilgjeve for Jesu skuld. Liksom Kristus stod opp frå dei døde, har du fått eit nytt liv, du får leva som Guds kjære barn. Og når ting kjem på, når Satan freistar, ja, når alt har gått gale, kan du koma att, høyra, sjå, kjenna, lukta og smaka på nytt: Jesus gjev sin kropp og blod til deg, du får framleis vera eitt med han. Alt han har gjort, gjeld for deg enno.

Difor blir du heller aldri så håplaus at du ikkje passar til ta imot nattverden. Håpet syter han for. Einaste gongen du ikkje skal gå til nattverd, er om du ikkje ynskjer å la Jesus bestemma over livet ditt, om du vil leva slik du veit Gud i sitt ord seier er urett. Då har du ingen ting ved nattverdbordet å gjera – ikkje fordi du ikkje held mål, men fordi du ikkje vil ha han som kjem til deg i nattverden.

Den første om våren

Slektsnavnet *Primula veris* betyr nettopp det, den første om våren. Helt sant er det ikke, men Maria nøkleblom er absolutt blant de første.

TEKST OG FOTO: ANNE TAFJORD-KIRKEBØ

Du hører av navnet at Maria nøkleblom er gammel i Norge. Nå vil man jo ikke finne på å nevne en blomst etter noe som helst i Bibelen. Før gjorde man det, og derfor har vi et herlig navn som vi kan bruke i mange fortellinger.

Vi ser den ikke så ofte, vi som er glade i å vandre i naturen. På våre kanter er Herdla et av områdene den liker seg. Der sprer den seg i en bakkehelling som lyser gult og dufter fantastisk! Vi kan ha den i hagen, og det har jo mange, og vi nyter når denne slektingen av kusymre kommer tidlig om våren.

Navnet har den fått fordi den ligner et gammeldags nøkkelknippe. Sagnet forteller at jomfru Maria en gang mistet nøkkelen til himmelporten ned på jorden. Der nøkkelen landet skulle det vokse en nydelig blomst som skulle vise hvor hun kunne finne den igjen. I Sverige heter den St. Peters nycklar – og der er det til og med forbudt å plukke den – og i Danmark heter den St. Peters urt. For den er en urt!

Den var mye brukt i folkemedisin, og er nevnt i Hildegard von Bingsens notater. Hun kalte den for Himmelschlüssel, og på 1100-tallet ble den brukt til forstyrrelser i sentralnervesystemet som epilepsi, søvnløshet og svimmelhet. Utvortes ble omslag med uttrekk lagt i ansiktet for å minke misfarging og rynker. Urtete laget av blomstene kan brukes til hårskylle-middel. Håret blir da bløtt, skinnende og velluktende! Den hellige Hildegard anbefalte også urten mot melankoli. I dag er den faktisk klassifisert som handelsvare.

Maria nøkleblom blomstrer i april/mai, og har en søtlig, nydelig duft. De dypgule blomstene henger så vakkert og lyser opp. Vi kan tydelig se for oss et gammeldags nøkkelknippe i blomstene. Insektene elsker deres nektar, så det er

Blomsterprakt i høytidene

En serie om blomster som hører bibelens høytider til, enten fordi vi bruker dem da eller fordi de har navn som forbindes med den høytiden.

en fin plante å ha i hagen. Den liker best tørr og kalkrik jord. I hagen kan du høste bladene til bruk i salater eller fyll i kjøtt. Blomstene kan kandiseres til bruk i desserter og kaker.

NAVN MED FORTELLING: Maria nøkleblom er bare en av flere blomster som er oppkalt etter jomfru Maria – blant annet marikåpe, Maria gullsko og marihånd. Dette kan gi mange gode små historier til en glad forteller.

Fakta

Maria nøkleblom

- En urteplante i nøkleblomfamilien.
- Plantene varierer i størrelse fra 5 til 50 cm, og vokser ofte i skog og langs bekkedar.
- Blomstene kommer i mange farger: hvitt, gult, oransje, rødt, rosa og blållilla, mens bladene danner en rosett ved bakken.
- Nesten alle nøkleblomstartene vokser på den nordlige halvkule, og det er rundt 430 ulike sorter av dem.
- Fem av disse vokser vilt i Norge, og Maria nøkleblom er en av dem.
- En lang rekke foredlede primulaer kom opprinnelig fra de ville artene.

Det nytter å kjempe for rettferdighet!

Med pandemiens grufulle grep har verdens urettferdighet kommet mer tydelig til syne for oss alle. Mens omtrent én av fire mennesker i de rikeste landene har fått vaksine, har kun én av 500 i de fattigste landene fått det livreddende sprøtestikket.

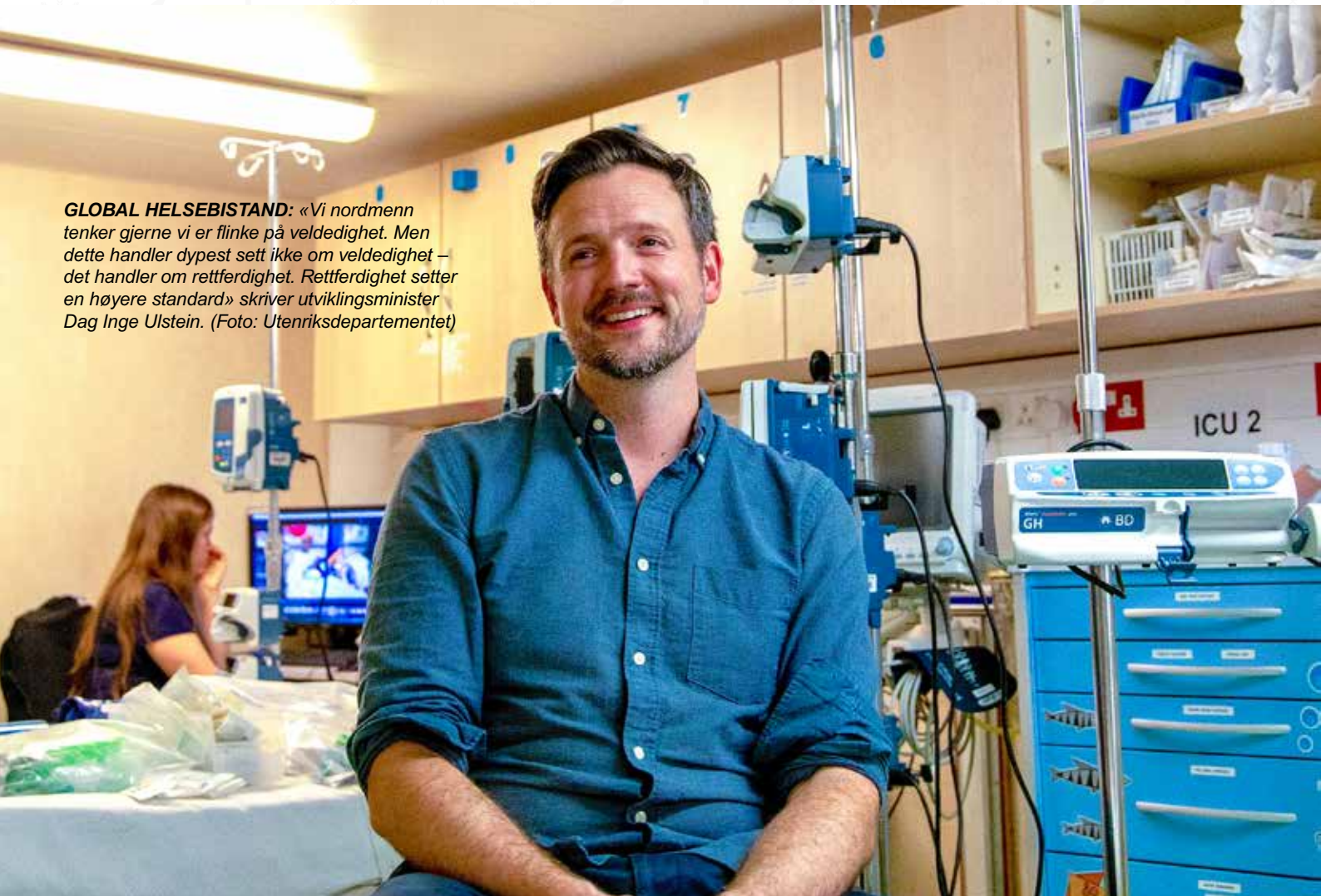
AV UTVIKLINGSMINISTER DAG INGE ULSTEIN

Han eg gjer' nokke med det?

Menighetsbladet ønsker å fokusere på miljøspørsmål og rettferdighet – både for mennesker og for jorden vår. Utviklingsminister Dag Inge Ulstein tok utfordringen på strak arm da vi spurte om han kunne bidra med et innlegg.

GLOBAL HELSEBISTAND: «Vi nordmenn tenker gjerne vi er flinke på veldedighet. Men dette handler dypst sett ikke om veldedighet – det handler om rettferdighet. Rettferdighet setter en høyere standard» skriver utviklingsminister Dag Inge Ulstein. (Foto: Utenriksdepartementet)

Sammen med Sør-Afrika har Norge tatt på seg å lede det internasjonale samarbeidet for å bekjempe covid-19. Samarbeidet heter ACT Accelerator og er det viktigste globale tiltaket for mobilisering av ressurser for mer likeverdig tilgang til vaksiner, medisiner og testutstyr.

Den mest kjente delen av samarbeidet kalles Covax, og er koordinert av vaksinealliansen Gavi, CEPI og Verdens helseorganisasjon. Covax er samarbeidet vårt for å sikre vaksiner til alle land, også til de som ikke har mulighet til å finansiere dette på egenhånd.

Dette samarbeidet har allerede ført til utrulling av over 45 millioner vaksinedoser i en rekke lav- og mellominntektsland. Hadde det ikke vært for Covax, ville skjevfordelingen av vaksiner vært mye verre. De siste ukene er det rullet ut vaksiner til sårbare eldre og helsearbeidere i land som Malawi, Sør-Sudan og Rwanda.

RETTFERDIG VAKSINEFORDELING

«Jag etter rettferd» skriver Paulus (2. Timoteus 2:22). Vaksinefordelingen i verden er langt fra rettferdig. Men arbeidet for å skape en mer rettferdig fordeling nytter!

Det er i det hele tatt ganske utrolig hvor raskt vi har fått tilgang på vaksiner mot en helt ny sykdom. Men det som er minst like viktig er at det heller aldri har gått så kort tid fra vaksiner er kommet til rike land, til at de samme vaksinene rulles ut i lavinntektsland. Vanligvis tar det mange år.

Gjennom vaksinesamarbeidet Covax har vi mål om å sikre 1,3 milliarder vaksinedoser til lav- og mellominntektsland i løpet av året. Norge bidrar med 1,3 millioner kroner til arbeidet, som tilsvarer omtrent 25 millioner vaksinedoser. Totalt bidrar Norge med omtrent 12 milliarder til det internasjonale pandemiarbeidet.

Skal vi komme tilbake til normalen blir det like viktig å sikre vaksiner til bestemoren i Malawi som tanten din på Osterøy.

Å sikre rettferdig fordeling er ikke bare bra for de fattigste, men også helt nødvendig for at vi skal klare å bekjempe pandemien og få en slutt på den. Ekspertene advarer om faren for at viruset kan bli resistent mot vaksiner dersom det spres fritt i store deler av verden og nye mutasjoner av viruset oppstår. Du har sikkert hørt noen si at «ingen er trygge før alle er trygge». Det er ikke bare flotte ord, men en brutal realitet.

EN DOBLING AV SULT OG FATTIGDOM

Pandemien har ikke bare ført til at mange blir syke og at mange dør. Pandemien har også ført til en stor økning i sult og fattigdom. Antall mennesker som sulter har omtrent doblet seg fra 130 millioner til 270 millioner mennesker. Denne kunnskapen krever handling. Den krever et verdivalg: Å la være å bry seg – som alltid er galt – eller å gi av egen overflod til de som er i nød – som er evig rett.

Vi nordmenn tenker gjerne vi er flinke på veldedighet. Men dette handler dypest sett ikke om veldedighet – det handler om rettferdighet. Rettferdighet setter en høyere standard.

Den sykdom, nød og fattigdom som utspiller seg i Afrika sør for Sahara, i Syria, Nepal og Myanmar setter i realiteten et

stort spørsmålsteget ved Vestens ord om likeverd. Derfor er det avgjørende at Norge og andre rike land ikke kutter i bistanden. Selv om vi selv er rammet av pandemien, er det også denne gangen de mest sårbare i de fattigste landene som er aller hardest rammet.

Norge har en lang tradisjon for å være ledende innenfor global helsebistand. Nordmenn som Gro Harlem Brundtland, Tore Godal og Dagfinn Høybråten har alle vært helt sentrale i dette arbeidet. Noe av det viktigste Norge har bidratt med er opprettelsen og finansiering av vaksinealliansen GAVI. Siden 2000 har GAVI bidratt til å vaksinere 822 millioner barn. Over 14 millioner dødsfall er forhindret. Det nytter!

I en verden rammet av pandemi er GAVIs rolle blitt enda mer sentral. I samarbeid med andre aktører og UNICEF på bakken i de fattigste landene, vil det fremover rulles ut vaksiner i mange av de fattigste landene. Det bidrar til at verden blir tryggere – og mer rettferdig!

Skal vi komme tilbake til normalen blir det like viktig å sikre vaksiner til bestemoren i Malawi som tanten din på Osterøy.

Kjære leser!

Takk for at du leser menighetsbladet. Særlig takk også til dere som gir økonomisk støtte til bladet. Gavene sikrer bladutgivelsene, der mange nedlegger mye ulønnet innsats for å gi best mulig leseropplevelse.

Det siste året har vi hatt økte utgifter og reduserte inntekter på grunn av Covid-19. Samtidig opplever vi at bladet bidrar til å opprettholde kontakten med kirken.

Det har kommet noen spørsmål om skattefradrag. Det gis ikke skattefradrag for gaver til menighetsbladet.

Vi håper at du har glede og nytte av bladet, og takker hjertelig for ditt bidrag.

Vennlig hilsen Bjarte Flaten
Styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Illustrasjonsfoto

Ikke alle barn gleder seg til ferien

Gi en trygg ferieopplevelse til familier som har det vanskelig

SMS BK FERIER til 13130 (200 kr),
VIPPS en gave til 13130 eller
gi på konto **3201 52 74165**

Konf+: Et tilrettelagt konfirmantopplegg

Konf+ er et tilbud som er spesielt tilrettelagt for konfirmanter med en utviklingshemming, eventuelt kombinert med ulike fysiske funksjonshemminger.

TEKST: ERIK RODAL • FOTO: CLAUD ARNE WILHELMOSEN

Dette er en del av arbeidet for inkluderende kirkeliv som pågår i Bjørgvin bispedømme, der målet er å bevisstgjøre menighetene til å være åpne og inkluderende, også i møte med mennesker som har fysiske, psykiske eller kognitive utfordringer.

Kirken har et spesielt ansvar for å ha et konfirmanttilbud som favner alle døpte. For en del konfirmanter bestemte en seg for at det best kan gjøres gjennom et opplegg som Konf+. Dette er lagt til Åsane kirke, der gjennomsnittlig 7-9 konfirmanter har fulgt opplegget hvert år.

Et konfirmantopplegg i skoletiden

Konf+ er lagt til skoletiden annen hver tirsdag mellom kl. 9.30 og 10.30, og konfirmanter kommer med taxi til kirken fra de ulike skolene, sammen med assistentene sine fra skolen.

Dette gjør det også mulig at elever som kjenner hverandre godt fra skolen kan få være konfirmanter sammen, selv om de tilhører forskjellige menigheter. Og at de også kan være sammen med assistenter de kjenner fra skolen, noe som for en del er avgjørende.

Prest og kateket har ansvaret for samværene. Organist og fotograf deltar også, samt assistentene fra skolene. Normalt er det derfor flere voksne enn konfirmanter på et konfirmant-samvær. Bildene fotografen tar blir brukt i en konfirmantperm som blir laget i løpet av året, og som til slutt blir konfirmanternes konfirmantbok.

Konfirmantsamvær som gudstjeneste

Vi har i Konf+ en gruppe konfirmanter som synes det er både trygt og kjekt å gjøre ting de har gjort før. Det er også en mye

FORBØNN: Konfirmanten Eirik blir bedt for.

TENNER LYS: Nkomba, Eirik og Thea samles rundt lysgloben.

DÅPSPÅMINNELSE: Eirik heller i vann mens Thea bærer frem «dåpsbarnet». Til høyre: Erik Rodal.

INGANGSPROSESJON: Fremst i prosesjonen går Eirik, Leona og Thea, med prest Rolf Rasmussen hakk i hæll.

LEVENDEGJØR BIBELFORTELLINGENE: Leona, Thea og Eirik som innbyggere i Jeriko i en dramatisering av Jesu møte med Sakkeus.

større forskjell på funksjonsnivå mellom de ulike konfirmantene enn i et vanlig konfirmantkull. Konfirmantsamværene til Konf+ har derfor vært lagt opp som en gudstjeneste. Allerede fra første dag har konfirmantene gått i konfirmantkappe, så de blir gode på å feire konfirmasjonsgudstjeneste – noe som de har glede og nytte av både på konfirmasjonsdagen og senere i livet.

Gudstjenesten i Konf+ inneholder blant annet prosesjon, dåpspåminning, lystenning og nattverd. I tillegg har vi gjerne med en fortelling fra Jesu liv. Det er et konfirmantopplegg som søker å gi kjennskap til kristen tro og liv gjennom opplevelse og erfaring. Alle kan delta uansett funksjonsnivå. Slik bæres Konf+ oppe av et ønske om å være kirke for alle sine konfirmanter. En kirke som har som mål om at alle dens konfirmanter kan få ha en god konfirmanttid, og få oppleve den festdagen konfirmasjonsdagen er for konfirmant og familie.

Tro er å feire gudstjeneste sammen

De siste 14 årene har Konf+ vært drevet av Åsane-prest Rolf Rasmussen og kateket Erik Rodal. Fra høsten av er det andre som skal ha gleden av det. Vi to har gjennom disse 14 årene feiret rundt 230 gudstjenester sammen med over 130 konfirmanter.

Bare ved å være der har våre konfirmanter minnet oss på at det gode liv ikke er å være enestående, men å få leve mellom medmennesker som bryr seg om deg, aksepterer deg og vil være venner med deg. Å få høre «jeg er glad i deg», slik Preben sa til meg hver gang vi møttes. Så mye mer sa Preben ikke, men trenger vi å høre så mye mer?

Våre konfirmanter har også minnet oss om at vår tro ikke er en tanke eller en mening inne i vårt hode. Tro er ikke først og fremst ord, men akkurat det å få lov til å feire gudstjeneste sammen.

Så vet Rolf og jeg at billetten til denne festen fikk vi som gave den dagen vi ble døpt. Og vi vet også at om vi får den gratis, så kostet den Gud mye. Men våre konfirmanter lærer oss å bruke den slik den skal brukes, nemlig med største selvfølgelighet.

NATTVERD: Kevin dypper nattverdsbrødet.

LYTTER TIL KLOKKESLAGENE: Etter at velsignelsen er lyst, ringes det i kirkeklokken med tre ganger tre slag.

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl.12-14.00
v/Lærerhøgskolen på Breistein, Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPE BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

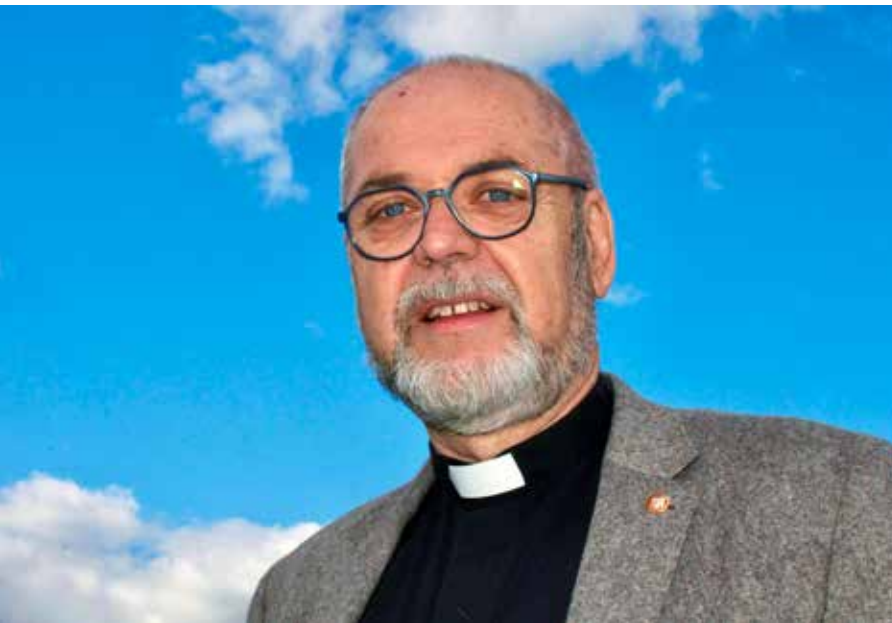
MCA
CAR SERVICE
GODKJENT
VERKSTED

Tlf. 55 25 10 20

– Åsane er eit godt prosti å jobbe i

Når dette intervjuet kjem på trykk, har Øystein Skauge allereie rydda kontoret sitt, etter å ha site som prost i Åsane sidan 2011. – Det har vore vanskelege ting undervegs, men me har greidd å leggja det bak oss, starta på nytt og gått vidare, seier han.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

EIN SALME OM HÅP: Avskilsgudsteneista i Åsane blei avslutta med å syngje Evind Skeie sin salme «Jeg tror på jordens forvandling» – etter ynskje frå Øystein Skauge. – Den handlar både om eit kristent håp om det evige livet, og om eit politisk håp om at jorda skal fornyast, seier han.

Måndag 31. mai hadde Øystein Skauge siste arbeidsdag på kontoret i Åsane kyrkje, og 1. juni vart han pensjonist – på dagen ti år etter at han byrja si teneste som prost i Åsane.

– Eg har vore prest i snart 42 år, og har heile tida visst at denne dagen skulle koma. Så eg har hatt god tid til å førebu meg, og har eit ganske usentimentalt forhold til det, seier 68-åringen.

– Men du skal vel ha litt vikaroppdrag?

– Eg håpar det. Eg har allereie hatt følehorn ute med tanke på vikariat utpå hausten ein gong. Men det får me sjå – eg håpar at helsa held og at det ligg til rette for det – men det blir nok på andre vilkår enn dei eg har i dag.

– Du er òg aktiv med din eigen blogg (skaugeblogg.blogspot.com). Er dette noko du vil fortsetje med?

– Ja, det kan godt hende det kan bli ein del i dei komande åra. På bloggen legg eg ut preiker som eg har halde, og det kjem eg nok til å fortsetje med.

58 ÅR PÅ STADION

– Når nokon går av for aldersgrensa, spør ein gjerne om kva ein skal bruke tida til. Skal du pusse opp hytta, prioritere samvær med barnebarn – eller kanskje pusle med frimerkesamlinga?

– Frimerkesamlinga mi er nok ganske så beskjeden. Nei, eg veit ikkje. Eg likar å jobbe med foto og lage fotobøker – slike ting. Kanskje reise litt, eller lese litt fleire bøker enn det har vore tid til dei siste åra. Eg får sjå. Gå på fotballkampar, og sjå fotball på fjernsynet.

– Du er fotballinteressert?

– Ja, gjett om. På ei gjennomsnittleg helg ser eg gjerne frå to til fem kampar på fjernsyn. Dei siste 20 åra har eg hatt partoutkort på Stadion, og sett alle kampar der – pluss treningskampar. I tillegg har eg sett opptak på fjernsyn etterpå. Eg har òg sett mange av kampene Åsane har spela – anten live eller på fjernsyn.

– Korleis er det å fylgje Brann då?

– Det har vore ei glede og ei lidning. No har eg gått på Stadion i 58 år, så det har vore mykje opp og ned. Men eg sluttar aldri å gå der. Det er eitt eller anna med det spelet som er heilt genialt. Det er all

utryggeleiken. I den eine augneblinken kan laget vere høgt oppe, i den neste langt nede. Det er utruleg fascinerande.

– Eg er ikkje fotballinteressert, men det er jo moro å sjå desse brasilianske spelarane – som nærast er tryllekunstnarar på banen, seier eg.

– Ja, og nett no er det jo Erling Braut Haaland som er ein av dei største tryllekunstnarane. Eg var på Stadion då han slo gjennom. Då spela han for Molde, og skåra fire mål på den første halvtimen. På det siste målet sat eg berre og lo.

Haaland spelar no for Dortmund, men det er snakk om at han skal vidaresejast.

– Det vert antyda over ein milliard i overgangssum, så i augneblinken er han sannsynlegvis verdas dyraste fotballspelar.

EIT OMFLAKKANDE PRESTELIV

Den sterkt fotballinteresserte prosten er fødd og oppvaksen i Lindås, og bur no i Knarvik. Han blei ordinert i desember 1979, og hadde si første teneste i Bodø som kretssekretær for Det norske lutherske Indremisjonsselskap (no Normisjon). Etter halvtanna år der blei han innkalla til militærtjeneste, som han avtente som feltprest på Andøya.

Prestetenesta hans har vore noko omflakkande. Sommaren 1982 kom han til Eidsvåg kyrkjelyd som den første kapellanen i den nye kyrkja der. Ferda gjekk så vidare til Meløy på Helgeland (1986-1992), deretter Gaular kommune (no ein del av Førde kommune) fram til 2002, og til slutt ni år på Askøy – før han i 2011 blei tilsett som prost i Åsane.

– Åsane er eit godt prosti å jobbe i, med veldig mykje gledeleg som skjer. Folk sluttar opp om gudstenestene, og her er mange flotte sokneråd, stabar og medarbeidarar som gjer ein kjempejobb, seier han.

– I augneblinken er det også få konflikhtar. Det har vore vanskelege ting, men me har greidd å leggja det bak oss, starta på nytt og gått vidare.

KULDE- OG KULTURSJOKK I KAUTOKEINO

– *Du har gjort teneste på svært ulike stader i Noreg. Korleis har du opplevd oppslutninga om kyrkja i dei ulike landsdelane?*

– Den er veldig ulik, men det eg ikkje har sagt var at eg hadde permisjon frå stillinga i Gaular i eit halvt år for å vere i Kautokeino. Det var nok den mest spesielle tenesta eg har hatt i heile mi prestetid. Den samiske kulturen var totalt dominerande der oppe.

– *Du måtte ha med tolk då?*

– Ja, og han var med meg alle stader der eg ferdast. Kvar gong eg stod på ein preikestol, så var tolken ved sida mi. Det var veldig interessant, veldig spesielt, veldig lærerikt – og veldig kaldt. Gradestokken sank til 52 minusgrader den vinteren, som visstnok var det kaldaste det hadde vore på hundre år der oppe.

– *I tillegg til kuldesjokk så var del og eit kultursjokk?*

– Ja, langt på veg, men eg trur at eg takla det rimeleg greit. Eg var der eit halvt år – frå 1. januar til 1. juli 1999. Det var ei kjempestor krise der, med ein prest som blei avsett.

Den dåverande soknepresten blei avsett etter at han i 1997 brukte kyrkja i Kautokeino til å vigse Børre Knudsen til «biskop av Strandebarm prosti av Den norske kirke i eksil».

– *Du måtte steppa inn?*

– Ja, dei ville ha ein prest som ikkje laga spetakkel, seier han og ler.

– Det som skjedde der var ganske ekstremt. Me har kanskje ikkje sett noko liknande i Den norske kyrkja. Medan eg var der, dreiv den avsette soknepresten parallell verksemd i bedehuset, og samla masse folk.

Kautokeino har rundt 3000 innbyggjarar, der dei fleste bur samla i tettstaden. Samstundes er det Noregs største

Herlige ullklær til hele familien får du på **Janus Kultursenter**, Espeland eller på nett: www.janus.no

kommune rekna i areal (9707 km², som er rundt 21 gonger større enn Bergen kommune).

– Det er ein bitteliten by med ei kolossal kyrkjesøking. Dei har sannsynlegvis den beste kyrkjesøkinga i heile Noreg rekna etter folketalet. Så det var ei valdsam tragedie at dette blei splitta. Spliden gjekk tvers gjennom heile samfunnet. Det er vanskeleg å tru alt som skjedde.

DEN GYLDNE MIDDELVEG

– *Også Den norske kyrkja har hatt ei potensielt kyrkjespiltande sak gjennom dei siste ti åra. Korleis har Kyrkjemøtets vedtak om vigsling av likekjøna påverka di verksemd som prost?*

– Ikkje i vesentleg stor grad, vil eg sei. Mi innstilling, eller min posisjon, har vore såpass i midten at eg har kunna sjå til begge sider, utan at det har gått laus på mitt samvit.

– *Det ligg vel også i vedtaket frå Kyrkjemøtet – at ein skal kunna leva godt med begge syn på homofilt samliv?*

– Ja, men samstundes ser eg – særleg det siste året – at gamal urett som er blitt gjort mot til dømes kvinner, no blir løna med ny urett mot konservative. Mange konservative prestar opplever nesten yrkesforbod.

– *Ikkje i Åsane prosti, vel?*

– Nei, ikkje i augneblinken, men det kan skje kva dag som helst. Det ein kan risikera er at solide folk ikkje vil få jobb, rett og slett. Det er eg ikkje begeistra for. Me har òg sett at bispedømet har skjerpa tonen i møte med dei som har eit konservativt syn. Det er greitt å skjerpa tonen, men eg synes at dei har gått over ei grense. Eg meiner at det skal vere plass for både det eine og det andre – og no er det berre for det eine. Då lever ein ikkje godt med begge syna.

– *Så rådet ditt er å fylgje «den gyldne middelveg» mellom dei to syna på homofilt samliv?*

– Ja. Eg tenkjer at det er grøfter på begge sider av vegen. Me var lenge i den eine grøfta, men no er me på veg til å hamne i den andre.

Avskilsgudstenester for Øystein Skaug blei haldne i Eidsvåg kyrke søndag 23. mai (pinsedag) og i Åsane kyrkje søndag 30. mai. Ny prost blir Leif Endre Grutle, som no er prost i Indre Nordmøre prosti. Han tiltrer i midten av august.

Rolfs Matbu og Selskapservice
EIDSVÅG I ÅSANE • 30 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet
Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierett
– sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
– bolig/hytte

Ny adresse:
Hesthaugvegen 16, 5119 Ulset
(I Skeidar-bygget
v/Åsane Terminal, 1. etg.)

Tlf.: 55 18 86 00/Skype
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

ARNA
gravferdsbyrå DAHLS

Lakslia 14 (Borgstova), 6250 Indre Arna.
tlf: **55 24 08 08** (24t). arna-gravferdsbyraa.no

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

131 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

*Vi holder til på
Åsane Storsenter,
bygg A, 2.etg.*

Løiten Lys Bergen

www.loiten-lys-bergen.no

BERGEN
GRAVFERDSHJELP

HVORFOR BETALE MER FOR SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ SEREMONI, SOM INKLUDERER ALT DU TRENGER

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTTUN

*Begravelsesbyrået for
byen og distriktet*

Solstrands
Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av
VIRKE
GRAVFERD

VI TRENGER FRIVILLIGE.
Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

[Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no](http://kirkens-sos.no)

KIRKENS SOS

Å snakke med folk om livet gir mening.

ADVOKATGRUPPEN BERGEN

- Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
- Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

JC INTERIØR

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

LENE BIERRE DESIGN

En annonse i menighetsbladet når de fleste husstander i Osterøy, Biskopshavn og bydelene Åsane og Arna.

For annonsering -
kontakt Torill Hatlebrekke Husebø på
M: 99550787
epost: thh@bkkfiber.no

DIAKON PÅ GRAN CANARIA: – Noen ganger trenger vi alle råd og veiledning, andre ganger trenger noen av oss mat, klær, en klem eller hjelp til å prøve å få livet inn på et godt spor, sier Hanne Marie Engdal. (Foto: Mette Brandt)

Diakoni og pandemi?

– Vi må ikke gjøre det så innviklet å være et medmenneske, mener Hanne Marie Engdal, som jobber som diakon ved Sjømannskirken på Gran Canaria.

TEKST: INGE MØRLAND

Diakoni defineres ofte som kirkens omsorgstjeneste. Det handler om å møte alle mennesker der de er i livet med nestekjærlighet, respekt og likeverd. Arbeidshverdagen for mange diakoner har hatt mange utfordringer det siste året, ikke minst med det å kunne treffes fysisk.

– Men enten jeg møter én eller ti, så er det jo selve møtet som er viktig. Jeg får også bedre tid til å være sammen med dem som trenger støtte og hjelp. Dét oppleves veldig godt oppi alt, sier Hanne Marie Engdal, som flyttet til Gran Canaria i fjor etter å ha jobbet i 15 år som diakon i Norge.

RUS, PSYKIATRI OG OMSORGSSVIKT

– Er det stor forskjell på være diakon i Spania sammenlignet med Norge?

– Ja, egentlig. I Norge er det et helt opplegg for alle eventualiteter av det mennesker sliter med. Det finnes selvsagt et spansk helsevesen her, men ting blir ofte mye mer komplisert når man er i utlandet, med andre regler og ulike rettigheter. Språkbarrieren er også et hinder for mange til å kunne nyttiggjøre seg av de lokale hjelpetiltakene, sier hun..

Folk trenger likevel den samme omsorgen uansett hvor de er i verden. Det folk sliter med hjemme, sliter folk med ute også. Det er sorg, rus, ensomhet, sykdom og utenforskap.

– De tyngste og mest komplekse sakene vi blir involvert i har sammenheng med rus, psykiatri og omsorgssvikt. Små barn som opplever omsorgssvikt i et fremmed land gjør spesielt inntrykk på meg, sier hun.

– Det er ille i Norge også, men her har de ofte ikke noe nettverk, bortsett fra Sjømannskirken. Det er tøft, sier hun, og

legger til at Sjømannskirken har kompetanse på å møte mennesker i vanskelige livssituasjoner, i sjelesorg og sorgarbeid. I tillegg til et godt samarbeid med andre hjelpeinstanser.

VÆR ET MEDMENNESKE

– Hva er ditt beste tips til hvordan vi kan leve litt mer, hva skal jeg si, diakonalt i hverdagen?

– Ikke sett deg selv i sentrum, og prøv å se ting ut fra perspektivet til det mennesket du treffer, svarer hun.

– Vi må ikke gjøre det så innviklet å være et medmenneske. Forskning viser at noe av det viktigste for oss mennesker er å bli sett og hørt. Ingen av oss er perfekte, vi har alle våre feil og mangler, men vi kan likevel være der for hverandre og skape gode fellesskap. Du kan jo sjelden gjøre noe galt hvis du gir noen et smil, et klapp på skulderen eller ringer og spør noen om hvordan de har det.

Intervjuet er en forkortet versjon av en reportasje som stod i Sjømannskirkens magasin Hjem nr. 1/21

Fakta

Sjømannskirken

- Selvstendig og frivillig organisasjon for nordmenn i utlandet.
- Gir omsorg, trygghet og fellesskap til nordmenn i utlandet.
- 28 kirker over hele verden.
- Mer enn 20 omreisende medarbeidere med hele verden som nedslagsfelt.
- Er til for alle nordmenn uansett livssyn og bakgrunn.
- Mer informasjon: sjomannskirken.no

Meninger

UFORGJENGELIG MATERIALE: «Man kan slite ut en bibel, forkynnelse kan gå inn det ene øret og ut det andre; man kan høre, og likevel ikke ha hørt noe. Men Guds ord blir alltid stående fast» skriver Tor D Hanson. Illustrasjon: Gutenbergs bibel ble trykket i 1455, og er et praktverk på bortimot 1300 store foliosider fordelt på to bind. 49 kopier har overlevd tidens tann. Utgaven på bildet eies av det offentlige biblioteket i New York. (Foto: Wikimedia Commons)

Ö

Det landet, det folket og det mennesket som har hørt Guds ord, men som har sluttet å gi akt på det, går glipp av noe meget viktig. Det dreier seg om liv og død.

TEKST: TOR D HANSON

«Guds ord det er vårt arvegods, det våre barns skal være» synger vi i Grundtvigs Luther-inspirerte salme fra 1817. Blant alt arvegods er det noe dårlig som kan skrapes, noe vi ikke trenger som kan selges, noe bra som kan tas vare på og brukes, og noe edelt og verdifullt som må vernes om, behandles med andakt, og bringes videre til kommende generasjoner. Man kvitter seg ikke med arvesølv, det vet alle.

Når det gjelder Guds ord, er dette i en helt spesiell og eksklusiv kategori. Det er så absolutt et arvesølv, men også en bruksgjenstand til daglig bruk. Det unike ved Guds ord er at det aldri slites ut, for det er av edelt og uforgjengelig materiale. Man kan slite ut en bibel, forkynnelse kan gå inn det ene øret og ut det andre; man kan høre, og likevel ikke ha hørt noe. Men Guds ord blir alltid stående fast.

Salmisten (Davidssalme 138) lovpriser Gud og synger: «Du har gjort ditt navn og ditt ord større enn alt». Så fortsetter han: «Du svarte meg den dagen jeg ropte, du fylte meg med styrke». Profeten Jesaja gir budskap fra Gud: «Slik er mitt ord som går ut av min munn: Det vender ikke tomt tilbake til

meg, men gjør det jeg vil og fullfører det jeg sender det til» (Jes. 55:11).

Det landet, det folket og det mennesket som har hørt Guds ord, men som har sluttet å gi akt på det, går glipp av noe meget viktig. Det dreier seg om liv og død. Jesu kjødelige bror Jakob sa: «For den som hører Ordet, men ikke gjør det Ordet sier, ligner en mann som ser på ansiktet sitt i et speil. Han ser på det, går sin vei og glemmer straks hvordan han så ut. Men den som ser inn i frihetens fullkomne lov og fortsetter med det, blir ikke en glemsom hører, men en gjerningens gjører. Et slikt menneske skal være lykkelig i sin gjerning» (Jak. 1:23).

De som interesserer seg for kirkestatistikk, har merket at oppslutningen om Den norske kirke blant de yngre og middelaldrende generasjonene er nedadgående. Dette gir seg også utslag i dåpstillene. Dåpen er det formelle kriterium for medlemskap i kirken, og på landsbasis nærmer andelen av de yngste medlemmene (0 til 4 år) seg 50 prosent av befolkningen. En årsak til dette er riktignok at innvandrere etter hvert utgjør en ikke ubetydelig andel. Disse tilhører stort sett andre kirkesamfunn eller trosretninger.

Noen vil tolke de synkende medlemstillene og den

skrumpende gruppe av aktivt engasjerte som tegn på en kirke i krise. Det kan hende. Men man skal vite at i hele den vestlige kultur foregår det en såkalt sekularisering eller verdsliggjøring. Dette er enkeltmenneskets, kulturens og samfunnslivets frigjøring fra tradisjonelle religiøse autoriteter og normer som opplevdes hemmende for livsutfoldelsen.

*Jeg tror det aldri er for sent å vende om.
Men man må bli klar over hva som står på spill.*

Men enkeltmennesket er nødvendigvis ikke blitt mindre religiøst av den grunn. Det er bare blitt religiøst på en annen måte, kanskje uten selv å ha lagt merke til det. Frigjøringen har bare ført til binding under andre mindre tydelige og mer skjulte autoriteter. Derfor trengs det en oppvåkning. Enkeltmennesket må se hvor det er på vei, og hva det kan ha tapt, slik at nødvendig kursendring kan foretas.

Enkelte vil hevde at dette er for sent. Kirken, både Den norske og frimenighetene, må innse at de nå representerer en minoritetskultur i samfunnet, sier de. Jeg tror det aldri er for sent å vende om. Men man må bli klar over hva som står på spill.

«Den lille bibel» (Joh. 3:16) er et bibelvers jeg vil tenke alle mennesker fra skolealder og oppover kjenner til enten man regner seg som ateist, agnostiker eller troende. De aller fleste prester siterer dette verset i forbindelse med dåp i kirken: «For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv». Det er akkurat dette med evig liv og døden som er så spesielt med kristendommen. Det gjelder om å få tak på dette.

Vi finner en direkte linje fra «den lille bibel» til et kanskje litt mindre kjent avsnitt noe lenger bak i Bibelen: «Gud ville føre mange barn til herlighet (...) Da måtte han la frelsens opphavsmann nå fullendelsen gjennom lidelser. Siden barna er av kjøtt og blod, måtte også han fullt ut bli som dem. Slik skulle han ved sin død gjøre ende på ham som har dødens makt, det er djevelen, og befri dem som av frykt for døden var i slaveri gjennom hele livet» (Heb. 2:10, 14-15)

Dette betyr ikke at de som tror på Jesus aldri vil være redd for den fysiske døden, eller alle farer og smertelige døds-krefter som omgir oss hele tiden. Naturen kjemper mot fysisk død; det er en innebygget refleks i alt som lever. Jesus kom selv i dødsangst i timene før han ble arrestert.

Det er to andre grunner til at mennesker kan være redd for døden. For det første, mange mennesker er redd for døden, mer eller mindre bevisst, fordi de ikke tror at det er noe etter døden. Derfor gjelder det å utnytte livet mens man har det, leve livet, og gjøre alt for å forlenge det.

Kutter man ut tanken på en gud og en skaper, føler man seg friere, men man kan da lettere henfalle til selvopptatt nytelse i det man hele tiden skyver døden foran seg, lengst mulig ut i horisonten. Så ender man kanskje opp som slave under egen selvdrykkelse uten å være klar over det.

For det andre, noen mennesker er redd for døden, temmelig bevisst, ikke fordi de tror det ikke er noe etter døden, men heller at de frykter det vil være alt for mye der av ubehagelige ting, og til slutt en endelig dom over jordelivet med uforanderlige og evige konsekvenser.

Jesu lidelse, død og fysiske oppstandelse frigjør mennesker fra disse former for dødsfrykt. De i den første kategorien får nytt mot, og ser at det er noe høyere enn dem selv å leve for når de bøyer kne, vender om og får høre Jesu ord: «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø» (Joh. 11:25-26).

De i den andre kategorien vil også fatte nytt mot når de vender om til Jesus og får høre: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som hører mitt ord og tror på ham som har sendt meg, har evig liv og kommer ikke for dommen, men er gått over fra døden til livet» (Joh. 5,24).

Så er det da viktig at vi som nasjon, folk, og enkeltmennesker tar vare på arvesølv, for som salmisten sa om Gud: «Du har gjort ditt navn og ditt ord større enn alt».

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

› Mandag og torsdag kl 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barne-sanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

› Løvegjengen (4-åring)	› Leker og materiell
› Førskolegruppe	› Lekerom og gymrom
› Formingsaktiviteter	› Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

› Felles samlingsstund	› Åpne familiedager
› Karneval og julefest	› Internasjonal dag
› Turdager/utflukter	› Babymassasjekurs

Mer informasjon?

Se vår facebookside «Stjernen åpen barnehage», Instagram-konto stjernaapenbarnehage eller hjemmesiden til Åsane menighet. Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål? Kontakt styrer Kate E.Bølstad på kb287@kirken.no eller 917 24 471. *Hjertelig velkommen!*

www.aasanemenighet.no

GRATIS TRANSPORT FOR MENNESKER I EN SÅRBAR FASE: Ønsketransporten Vestland ble etablert i fjor, og administreres av et lokalt råd bestående av (fra venstre) Anne Marte Haukeland Ringheim, Jon-Kenneth Heltne, Trygve Hillestad, Åsmund Lavik og Idar Sunde. (Foto Mariann S. Hillestad)

Rullende livsglede til syke

Ønsketransporten er en ideell organisasjon med frivillige, faglig kvalifiserte ildsjeler som på dugnad ønsker å bidra til økt livskvalitet og livsglede for mennesker i en sårbar fase i livet.

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

Organisasjonens tilbud går ut til mennesker med svært alvorlig, livstruende og invalidiserende sykdom, mennesker i en palliativ fase eller mennesker med en sterkt nedsatt funksjonsevne. De tilrettelegger transport og nødvendig bistand slik at den enkelte kan oppnå deltakelse der det ellers ikke ville være mulig grunnet manglende offentlig tilbud.

Et typisk oppdrag kan være å delta i bryllup, gravferd, jubileum og andre viktige anledninger, å få oppleve en fotballkamp eller konsert, eller å dra til et sted som har stor betydning. Hvis mulig kan de også bidra med å transportere «ønsket» til en person som ikke kan transporteres til sitt ønske.

En kreftsyk jente (15) fikk ta farvel med favoritthesten, en ALS-pasient fikk oppfylt sitt ønske om en tur til «Pyttane» på Liafjellet på Sotra, mens en eldre sengeliggende dame ble transportert fra et sykehjem til et sykehus for å ta et siste farvel med sin ektemann.

Oppdragene gjennomføres etter medisinsk og helsefaglig vurdering, og i samråd med et eventuelt medisinsk behandlingsteam. Ønsketransporten har egen ambulansebil med bære og medisinsk utstyr for å ivareta den enkeltes behov under oppdraget.

Ambulansebilen er kun en av flere ulike transportredskaper, alt avhengig av hvor en person ønsker å bli transportert. De disponerer også spesialbåre for transport utenfor landevei og har avtale med eiere av båter med plass til rullestol. På sikt håper de å få avtale med eier av minibuss med plass til rullestol og med eiere av snøskuter med båreslede og ATV med tilhenger.

Fakta

Ønsketransporten

- Startet på privat initiativ i Rogaland høsten 2017. Er nå operative i Agderfylkene, Innlandet, Rogaland og Vestland, sistnevnte med hovedsete i Bergen.
- Søsterorganisasjoner er Ønskeambulansen i Sverige og Wish Ambulance i Nederland og Israel.
- Ønsketransporten Vestland ble etablert i fjor, og teller nå rundt 60 frivillige. De administreres av et lokalt råd der Trygve Hillestad fra Tertnes er rådsleder og Idar Sunde nestleder.
- All transport er gratis for dem det gjelder. Finansiering av Ønsketransporten i Norge er basert på donasjoner, støttelemskap og bidrag fra legater og private bedrifter.
- GC Rieber-fondene støtter Ønsketransporten Vestland med årlige driftsmidler.
- Støttelemskap kan tegnes på nettsiden onsketransporten.no.
- Forespørsel om oppdrag kan sendes på epost til post@onsketransporten.no eller du kan ringe mobil 90180719.

Gode møtestader

Diakoniutvalet har planlagt hausten i håp om at det igjen er mogleg å invitere til gode møtestader for alle generasjonar. Alt med atterhald om at smittesituasjonen tillet gjennomføringa.

- **Temakveld i Arna kyrkjelydshus** torsdag 7. oktober: Gjest denne kvelden er Tor Kristiansen. Han har solid erfaring både som frivillig i kyrkjeleg arbeid og med retreat. Dette blir sentrale stikkord for kvelden. Det blir også musikk-innslag med meir, nærare informasjon kjem etter kvart.
- **Grautlaurdagar for små og store** 28. august, 25. september, 30. oktober og 27. november kl. 12-15 i Arna kyrkjelydshus. Vi tek atterhald om at arrangementet må avlysast om smittesituasjonen tilseier det. Følg med på Arna kyrkje si facebookgruppe for informasjon. Grautlaurdagen er eit samarbeid mellom diakoniutvalet i kyrkja og Sakkeus open barnehage. Arrangementa er gratis.
- **Den tradisjonelle basaren for Arna kyrkjelydshus** blir laurdag 18. september kl. 14 i kyrkjelydshuset. Dersom det ikkje blir mogleg å arrangere basar, vil det bli trekking av hovudbøkene denne dagen. Loddsalet startar i juni, og vi håpar mange vil kjøpe lodd til støtte for huset. Følg med i Bygdanytt, på plakatar og kyrkja si facebookside for oppdatert informasjon.
- **Sakkeus open barnehage i Arna kyrkjelydshus** har ope måndagar kl. 9-15. Her er barn i følge med omsorgsperson velkomne til leik, songstund og felles lunsj. Siste gong før sommarferien blir måndag 14. juni. Sakkeus har stengt i skuleferien, men Sakkeusparken ved kyrkja er alltid open for dei som vil leike. Oppstart etter ferien blir 16. august. Følg oss på facebook: Sakkeus åpen barnehage.

NY LEIKEPLASS VED KYRKJA: Sakkeus open barnehage i Arna kyrkjelydshus har stengt i skuleferien, men Sakkeusparken ved kyrkja er alltid open for dei som vil leike. (Foto: Møyfrid Opheim)

VELKOMEN TIL BASAR: Den tradisjonelle basaren for Arna kyrkjelydshus blir laurdag 18. september kl. 14 i kyrkjelydshuset.

SLEKTERS GANG

ARNA SOKN

Døpte

07.03.2021 AKSEL VANGE
 14.03.2021 MAIA LARSEN HATLAND
 21.03.2021 AMALIE STEINSET BIRKELAND
 23.03.2021 HELENE HALLAND
 23.03.2021 EMMA NAVDAL MARØY
 04.04.2021 BERNHARD BORGE GRYTAL
 18.04.2021 THEODOR LAVIK AKSLAND
 18.04.2021 OLIVER SLETTEN
 02.05.2021 RIKKE RUTLEDAL
 09.05.2021 ISAK KVAMME FAGERLI

Døde

Gravferd:

23.03.2021 SIGRID SOLBERG
 26.03.2021 ROALD GARNES
 26.03.2021 REIDAR MJELDE
 30.03.2021 EINAR JOHAN SKARTVEIT
 08.04.2021 OLGA LILLIAN SOLVEIG HAUGE
 15.04.2021 HELGE OLSNES
 20.04.2021 ARVID PRESTTUN
 29.04.2021 ASLAUG INGER BREKKE
 29.04.2021 MAGNUS MOSTRØM
 11.05.2021 JOHN KALSÅS

YTRE ARNA SOKN

Døpte

05.03.2021 OSEI-EDUSEI PAA KWARTENG
 05.03.2021 MARKUS PEDERSEN-JOHANSEN
 07.03.2021 EMMA SONGSTAD JOENSEN
 21.03.2021 NORA HAUGSVÆR RAFTEVOLD
 04.04.2021 OTHILIE BORGE FJELLBY

Døde

Gravferd:

16.03.2021 RANDI GJERDE
 19.03.2021 ODDRUN HANSEN
 25.03.2021 KRISTOFFER HANSEN
 25.03.2021 MYRTHILD PETERSEN
 23.04.2021 KITTY BERLY BERGHEIM

PREST GJENNOM FIRE TIÅR: «Kor mykje hopp og sprett og glede ein prest kan ha skapt gjennom fire tiår, er ikkje lett å vite eller å vurdere. Men presten sjølv kjenner på glede no. Og på takk», skriv Øystein Skauge. (Foto: Magne Fonn Håfskor)

Glade tilbakeblikk og håp om nye blanke dagar

Måndag 31. mai hadde Øystein Skauge sin siste dag som prost i Åsane. Her deler han to «episodar» frå si snart 42 år lange teneste som prest i vårt langstrakte land.

AV ØYSTEIN SKAUGE

Den som målar seg inn i eit hjørne, kan måtte vente lenge mens målinga tørkar før han kjem seg ut att i det fri. Denne presten har måla ifrå seg, og frå sitt hjørne ser han utover den flata han har gjort seg ferdig med. Det vart mykje å fare over gjennom meir enn 40 år. Men no er alt tørt, og det er tid for å finne utgangen, i motsett hjørne.

Det er mykje som dukkar opp når ein snur seg og ser tilbake. To «episodar» har eg lyst å dele med dykk. Glade, gode minne som var med på å forme og fargeleggje det som til slutt vart mi presteneste.

Først frå januar 1980. Mi aller første gudsteneste etter at eg vart ordinert månaden før. Det var på den vesle øya Sørarnøy i Vestfjorden utanfor Bodø – i Gildeskål kommune. Gudsteneste på bedehuset som utsending for Indremisjonen i Nordland, min første arbeidsgjevar. Eg kom dit ein mørk fredagskveld. Vart innkvartert privat.

I morgonlyset dagen etter, før frukost, tok husverten meg med ut på trappa. Han peika over ein smal fjord mot eit høgt, spisst nordlandsfjell. Sandhornet. «Sjå», sa han stolt. «Der kom Elias Blix frå. Det er om dette han syng med desse orda:

‘Der eit fjell stig mot sky, med si krone av snø. Og i lauvklednad ny, det seg speglar i sjø’. Frå den dagen tok hjarta mitt til å slå røter i Nord-Norge. Kanskje skal eg få enno ein sjanse til å gjere litt presteneste i nord, no når pensjonstida opnar seg. Eg håpar det.

Så: Gaular i Sunnfjord, mars 2001. Bispevisitas med biskop Ole D. Hagesæther. Vi var i Viksdalen, og som eit normalt innslag i visitasen hadde vi det som gjerne blir omtala som bedriftsbesøk. Vi steig inn på ein bondegard i fjellbygda. Der dreiv dei med geiter. Det var eit syn å sjå biskopen inne i geitefjøset, omgjeven av geitekillingar som i begeistring, med hopp og sprett og glede, omkransa biskopen.

Assosiasjonen til bispegjeringa og til prestekallet seier seg sjølv: Hyrdingtenesta. Kor mykje hopp og sprett og glede ein prest kan ha skapt gjennom fire tiår, er ikkje lett å vite eller å vurdere. Men presten sjølv kjenner på glede no. Og på takk. Eg kan gå bort frå hjørnet mitt. Ut att gjennom døra. Bak den håpar eg det enno skin i blanke dagar der eg kan vere til litt nytte.

Takk for meg!

Les òg intervju med avtroppa prost Øystein Skauge på side 10-11.

Velkommen til kyrkje

Merknad: På grunn av koronapandemien vil **dåp** inntil vidare ofte skje i eigne dåpsgudstenester før eller etter den ordinære gudstenesta. Meld dåp på heimesidene våre, så vil vi ta kontakt og avtala klokkeslett. Er det ingen ledige datoar framover? Ta kontakt direkte med presten; Arna sokn: Kristin Hjertaker, tlf. 41479182, Ytre Arna sokn: Ingvar Fløysvik, tlf. 916 06 626, så finn me ei løysing.

13.06.2021

3. *sundag i treeiningstida – Joh 1,25-51*
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til Alpha Norge.

20.06.2021

4. *sundag i treeiningstida – Matt 16,24-27*
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til Kirkens bymisjon.
Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Helge Hitland. Nattverd. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden.

27.06.2021

5. *sundag i treeiningstida – Matt 7,21-29*
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Helge Hitland. Nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

04.07.2021

6. *sundag i treeiningstida (Aposteldagen) – Matt 16,30-20*
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til Bildøy bibelskule.

11.07.2021

7. *sundag i treeiningstida – Luk 19,1-10*
Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden.

18.07.2021

8. *sundag i treeiningstida – 2 Kor 8,9-15*
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden.

25.07.2021

9. *sundag i treeiningstida – Joh 8,2-11*
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til Evangeliesenteret.

01.08.2021

10. *sundag i treeiningstida – Matt 18,21-35*
Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden.

08.08.2021

11. *sundag i treeiningstida – 2 Mos 20,1-17*
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

15.08.2021

12. *sundag i treeiningstida – Luk 8,1-3*
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til skuleprosjekt i Bangladesh.
Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Nattverd. Takkoffer til China Lutheran Seminary (misjonsprosjektet)

22.08.2021

13. *sundag i treeiningstida – Luk 12,41-48*
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste for små og store utandørs. 4-årsbok. Kristin Hjertaker. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00:

Konfirmasjon. Ingvar Fløysvik. Ytre Arna vokal. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

Arna kyrkje kl. 13.00: Gudsteneste for små og store utandørs. 6-årsbok. Kristin Hjertaker. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden

Arna kyrkje kl. 17.00: Gudsteneste utandørs. Konfirmantpresentasjon. Kristin Hjertaker. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden

28.08.2021

Laurdag etter 13. søndag i treeiningstida
Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Konfirmasjon. Ingvar Fløysvik. Ytre Arna vokal. Takkoffer til Barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

29.08.2021

Vingardssundagen – Luk 17,7-10
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til Åpne dører.
Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Konfirmantpresentasjon. Ingvar Fløysvik. Ytre Arna vokal. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden. Sundagsskule.

05.09.2021

15. *sundag i treeiningstida – Luk 10,38-42*
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

11.09.2021

Laurdag etter 15. søndag i treeiningstida
Arna kyrkje kl. 10.30, 12.00 og 13.30: Konfirmasjonar. Kristin Hjertaker. Takkoffer barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

12.09.2021

16. *sundag i treeiningstida – Matt 5,10-12*
Arna kyrkje kl. 10.30 og 12.00: Konfirmasjonar. Kristin Hjertaker. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.
Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste for små og store. 4- og 6-åringar får Mi kyrkjebok. Ingvar Fløysvik. Ytre Arna barnevokal. Takkoffer til Sundagsskulen Norge.

18.09.2021

Laurdag etter 16. søndag i treeiningstida
Arna kyrkje kl. 11.00: Konfirmasjon. Kristin Hjertaker. Takkoffer barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

19.09.2021

17. *sundag i treeiningstida Luk 7,11-17*
Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til Klubben for funksjonshemma i Arna.

YTRE ARNA OG ARNA KYRKJELYDAR

Arna

Telefon: 55 36 22 70
 Epost: arna.menighet@kirken.no
 Heimeside: kyrkja.no/arna
 www.facebook.com/arnakyrkje

Arna kyrjekontor er stengt - dei tilsette har heimekontor.
 Arna kyrkjelydshus, Lakslia 21.

Ytre Arna

Telefon: 55 36 22 73
 Epost: ytre.arna.kyrkjelyd@kyrkja.no
 Heimeside: kyrkja.no/ytrearna
 www.facebook.com/ytrearnakyrkje

Ytre Arna kyrkjelydshus

Peter Jepsens veg 39,
 Opningstid kontor og Open kyrkje:
 Onsdag 11.30-14.00

Vil du gje ei gåve til kyrkjelydane?

Arna, konto: 3633.07.10831, VIPPS 11237
 Ytre Arna, konto: 5081.08.12726
 VIPPS 12191

BKF/Kirketorget: dåp/vigsel/gravferd

Besøksadresse: Marken 34
 Tlf. 55 59 32 10
 Epost: kirketorget.bergen@kyrkja.no

Soknerådsleiar

Arna: Hans Martin Svarstad
 Ytre Arna: Jorunn Haukås

DEI TILSETTE I KYRKJELYDANE

Sokneprest Ingvar Fløysvik
 Epost: if952@kyrkja.no
 Tlf. 916 06 626

Sokneprest Kristin Hjertaker
 Epost: kh937@kyrkja.no
 Tlf. 414 79 182

Seniorprest Børge Ryland
 Epost: br265@kyrkja.no

Adm.leiar i Arna: Marianne W. Fanebust
 Adm.leiar i Ytre Arna: Benthe Veve

Kateket Cathrine Snipsøy
 Epost: cs262@kyrkja.no
 Tlf. 920 71 840

Trusopplærer i Arna: Gro Eman
 Epost: ge427@kyrkja.no

Kyrkjetenar A/YA: Monica Ohr
 Epost: mo886@kyrkja.no
 Tlf. 412 04 198

Trusopplærer/ diakonimedarbeidar YA
 Marianne Veve Hjortland
 Epost: mh798@kyrkja.no

Kantor i Arna: Olav Arne Steinkopf
 Epost: os377@kyrkja.no

Organist i Ytre Arna: Jørn Skauge
 Epost: js234@kyrkja.no

KYRKJELYDSBLAD FOR ARNA

Arna kyrjekontor, Lakslia 21, 5261 INDRE ARNA.

Utgjevar: Sokneråda i Arna

Redaktøransvar: Magne Fonn Hafskor

mobil: 92294877 / E-post: eyecu@online.no

Annonseansvarlig: Torill Hatlebrekke Husebø

Mobil: 995 50 787 / E-post: thh@bkkfiber.no

Lokal redaksjonsnemnd: Tor Oddvar Holmefjord, Ingvar Fløysvik, Kristin Haukås og Erik Rodal.

Neste utgåve av Kyrkjelydsblad for Arna kjem ut torsdag 16. september. Frist for levering av lokalstoff er fredag 27. august.

Redaksjon kyrkjelydsblad Arna:
 tor.holmefjord@bkkfiber.no

Meld deg på til konfirmasjon!

No er det tid for å melda seg på for alle som har lyst til å vera med på konfirmantundervisninga i Arna eller Ytre Arna.

TEKST: REDAKSJONEN/DEN NORSKE KYRKJA

Det er sendt ut brev til alle som er døypte medlemmer i Den norske kyrkja, fødte i 2007 og registrerte som busette i Arna eller Ytre Arna. Men alle er velkomne til å delta.

Du lærer om kristne verdiar; du får markert at du begynner å bli vaksen; du får mykje fin merksemd, og du får nye vener. I konfirmasjonstida snakkar vi om at vi alle er skapte i Guds bilde. Du er uendeleg verdifull, og alle menneske er uendeleg verdifulle. Vi snakkar om nestekjærleik og om nåde – slik Gud er god mot oss, skal vi vera gode mot kvarandre.

Jesus lærte oss mykje om korleis vi menneske skal leva saman, og korleis vi skal ta vare på kvarandre og den verda vi lever i. Dette tek vi på alvor i konfirmasjonstida.

Eit bibelvers du vil møta i konfirmanttida, er Johannes 3,16, det verset vi gjerne kallar «Den vesle bibelen»: «Så elska Gud verda at han gav Son sin, den einborne, så kvar den som trur på han, ikkje skal gå fortapt, men ha evig liv.» Vi skal snakka om Guds kjærleik til deg, om kva det vil seia at han gav Son sin, og kva det evige livet er. Vi skal snakka om kvifor Jesus døydde på krossen og at han stod frå dei døde påskemorgon. Og vi skal snakka om dåpen og nattverden og mykje anna.

Fasteaksjonen er ein stor dugnad før påske. Då går konfirmantane saman om å samla inn pengar til det arbeidet

Kirkens Nødhjelp gjer over heile verda. Dette arbeidet handlar om rettferd. Det er nok reint vatn og mat til alle, men spelereglane gjer dei rikaste rikare og dei fattigaste fattigare.

Viss du har lyst å vera med, men ikkje har fått brev (eller du har rota bort brevet), kan du ta kontakt med kateket Cathrine Snipsøyr (mobil 92071840 / epost cs262@kyrkja.no) viss du vil delta på undervisninga i Arna; vil du vera med på undervisninga i Ytre Arna, tek du kontakt med sokneprest Ingvar Fløysvik (mobil 91606626 / epost if952@kyrkja.no). Er du usikker eller har spørsmål om noko, er det òg berre å ringja eller senda ein epost.

KONFIRMASJON I KYRKJA: Jesus lærte oss mykje om korleis vi menneske skal leva saman, og korleis vi skal ta vare på kvarandre og den verda vi lever i. Dette tek vi på alvor i konfirmasjonstida. (Illustrasjonsfoto: Bo Mathisen/Den norske kyrkja)

Krøllesamling

Laurdag 29. mai hadde Ytre Arna si fyrste Krøllesamling. 30 barn og vaksne deltok.

Vi byrja samlinga med å syngje songar om lammet Krølle. Trusoplærar Marianne fortalde så bibelhistoria om det bortkomne lammet.

Etterpå fekk vi besøk av Pål Hitland og dei to lamma hans Zorro og Bruno. Alle fekk lov til å klappa lamma. Etter å ha sagt farvel til lamma, var det tid for grilling av pølser – før vi avslutta samlinga med is.

Dette vart ei superkjekk samling for både små og store, og vi gler oss til ny samling neste år.